

Α) Ἀμτβ. 1) Προάγομαι, προοδεύω, προκόπτω Κρητ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τήν. κ. ἄ.: Βγοδώνουν τὰ φύ-
τα Τήν. Νὰ μὴ σώῃς κί νὰ μὴ βουδῶῃς! (ἀρά) Αἰτωλ.
Συνών. προκόβω. 2) Προχωρῶ ταχέως Ἀνδρ. Εὐβ.
(Καλύβ. Κάρυστ. Πλατανιστ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πάρ. κ. ἄ.:
Βοδώνει τὸ μουλάρι Πλατανιστ. 3) Συντελοῦμαι ταχέως
Ἀνδρ. Εὐβ. (Καλύβ. Κάρυστ. Πλατανιστ.) Κάλυμν. Κέως
Καμωλ. Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. Ἐγκαρ. Φιλότ.)
Παρ. Σάμ. Σίφν. Σῦρ. Τήν. Χίος κ. ἄ.: Βγοδώνει ἡ
δουλειὰ Ἀνδρ. Ὁ δρόμος ποῦ φτειάνουνε δὲ βοδώνει Κα-
λύβ. Τὸ καρτσούνι δὲ βγοδώνει Μῆλ. Καὶ μετβ. συντελῶ
ταχέως Ἀνδρ. Εὐβ. (Πλατανιστ.) Μύκ. κ. ἄ.: Βγοδώνω
γρήγορα τὴ δουλειὰ Μύκ. Βοδώνει ὁ μύλος Πλατανιστ.
Βοδώνει, γιατί δὲν ἔχομε ὦρα Ἀνδρ. Συνών. φρ.
κάνω γρήγορα. Μετοχ. βγοδωμένος, προκομμένος Πάρ.

β) Παθ. διευθετοῦμαι, τακτοποιοῦμαι Κρητ.: Παροιμ.
Ἀπῆς ἡ γὰρ βγουνδῶθηκε, | ἐσφιχτομαδαλῶθηκε
(εἰρωνικῶς ἐπὶ τοῦ μετὰ τὸ πάθημα λαμβάνοντος τὰς
ἀναγκαίας προφυλάξεις). 4) Προφθάνω Ἀνδρ. Θεσσ.
(Ἄλμυρ. κ.ἄ.) Μακεδ. (Καταφύγ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἀράχ.
Εὐρυταν. Λαμ.) Σῦρ. κ. ἄ.—Λεξ. Αἰν.: Δὲ βόδουσα νὰ τοῦ
κάνου Ἀράχ. Βόδουσα νὰ πάρου ἀράδα Αἰτωλ. Συνών.
προφταίνω. 5) Εὐκαιρῶ Ἀνδρ. Κάμπ. Πελοπν. (Βούρ-
βουρ.) Χίος κ. ἄ.: Δὲν ἐβγόδωσα ποῦ τοῖς δουλειές Κάμπ.
Δὲ βόδωσα νὰ ῥθω Βούρβουρ.

Β) Μετβ. 1) Ἀποκτῶ Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον.):
Δ'λεύ' δ'λεύ' κί δικάρα δὲ βουδῶν' Ἀκρ. Ἀμα τοῦ βου-
δῶσου γὼ δὲν τοῦ ξιτουλάου ἴστερα Στρόπον. Συνών.
ἀποτάζω (**Α** **Α** 1, ἀποκτῶ 1, πῆάνω. 2) Συλλαμ-
βάνω Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Εὐβ. (Ἀκρ.): Τὴν βόδουσ'
ἀπ' τὰ μαλλιά Φιλιπούπ. Ἀν σὶ βουδῶσου 'ς τὰ χέρια μ',
θὰ σὶ τσακίσου 'ς τοῦ ξύλου Ἀκρ. Συνών. ἀρπάζω
Α 1, ἀρπακολλῶ 1, ἀρπακῶνω, βουτῶ, γραπῶνω.
3) Ἀπατῶ Μακεδ. (Κοζ.): Σὶ βουδῶν' χουρὶς νὰ τοῦ
καταλάβ'ς.

βόδωσι ἡ, ἀμάρτ. ἐβγόδωσι Κρητ.—ΝΜαράντ.
Κρητ. Ἀποσπερ. 42.

Ἐκ τοῦ ρ. βοδώνω.

1) Εὐκολία ΝΜαράντ. ἐνθ' ἄν.: Ἐτουλόγου σας ἀποῦ
ζητε 'ς τὴ χώρα ἔχετε καὶ ὅλες σας τοὶ ἐβγόδωσες.

2) Βόδωμα 2, ὁ ἰδ., Κρητ.: Δὲ τζῆ ξαναδίδω προᾶμα,
γιατὶ μοῦ ζήτηξε μὲν ἐβγόδωσι καὶ δὲ μοῦ τὴν ξανα-
γάγειρε.

βοδωσιὰ ἡ, ἀμάρτ. βγοδωσιὰ Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόδωσι ἡ τοῦ ρ. βοδώνω.

Βόδωμα 1 καὶ 2, ὁ ἰδ.

βοδωσύνη ἡ, ἀμάρτ. βγοδωσύνη Μύκ.

Ἐκ τοῦ ρ. βοδώνω.

Προθυμία πρὸς ἐργασίαν: Μεγάλη βγοδωσύνη τὴν ἔχει.

βοδωτικὸς ἐπίθ. βγοδωτικὸς Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βοδώνω.

Ἐκεῖνος ποῦ εὐοδώνει, εὐκολύνει, ἡ ὁ παρέχων εὐκο-
λίαν εἰς ἐνέργειάν τινα: Στράτα βγοδωτικεῖα. Δουλειὰ βγο-
δωτικεῖα.

βόεικος ἐπίθ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. βοεικός. Διὰ τὸν ἀναβιβασμὸν
τοῦ τόνου πβ. Τούρκικος, Φράγκικος κττ.

Ὁ ἐκ βοὸς προερχόμενος: Βόεικο κρέας. Συνών.
βοιδήσιος, βοιδινός.

βοήθεια ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.) βοήθεια κοιν.
βοήθεια Πελοπν. (Κορινθ.) βοήθεια Τσακων. βοήθειγία
Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) βουήθεια βόρ. ἰδιώμ. καὶ
Κρητ. βοήθεια Χίος βόθεια Κύπρ. βούθεια Κύπρ.
βοήθεια Μεγίστ. βοηθεία Μέγαρ. γόθεια Ρόδ. γόθ-
κεια Ρόδ. ἀφουδεῖα Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀφηδεῖα Ἀ-
πουλ. βησεῖα Ἀπουλ. ἀβησεῖα Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.)
βοήθειο τό, Ἡπ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κέρκ.—Λεξ. Δημητρ.
βουήθειον Ἡπ. (Ζαγόρ.) βόηθειο Πελοπν. (Βούρβουρ.)
βόηθειον Εὐβ. (Ἀκρ.) Μακεδ. (Κοζ.) ἀβόηθειον Θεσσ.
Σάμ. ἀβούηθειον Σάμ. βούχθειον Σάμ. βόηθο Πε-
λοπν. (Ἀρχαδ. Κύνουρ. Μάν.) βόθειο Θράκ. (Σαρεκκλ.)
βόθειον Θράκ. (Αἰν.) βοήθειος ὁ, Θράκ. (Βιζ.) Πόντ.
βοήθειγος Πόντ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βοήθεια. Ὁ τονισμὸς βοηθεία κατ'
ἀναλ. τῶν εἰς -ία, οἶον κακία, σοφία, φιλία κττ.,
περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 104. Εἰς τὸ βησεῖα Ἀ-
πουλ. πρόκειται φωνητικὴ τροπὴ τοῦ θ εἰς σ, ὡς μαρτυ-
ροῦν καὶ ἄλλα ὅμοια αὐτόθι, ὡς ἀλήσειο, ὄρνισα κττ.
Ὁ τύπ. βοήθειο κατὰ τὰ ὅμοια ἀλήθειο - ἀλήθειο,
σμπάθειο - σμπάθειο, συνήθειο - συνήθειο κττ.
περὶ ὧν ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 65. Ὁ τύπ. βούθεια καὶ
μεσν. Ἰδ. Σαχλίκ. Γραφ. καὶ ἀφηγ. στ. 381 (ἐκδ. G Wa-
gner σ. 92) «καὶ τὸν αὐθέντην τὸν Χριστὸν εἰς βούθεια
μου νὰ κράζω».

1) Πᾶσα ἀρωγὴ ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ κοιν. καὶ Ἀπουλ.
Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ἄ.) Τσα-
κων.: Δὲ μπορῶ νὰ τὸ κάνω μόνος μου, θέλω καὶ βοή-
θεια. Δὲν ἔχω βοήθεια ἀπὸ κανένα. Ἐχω βοήθεια ἀπὸ τὸν
δεῖνα. Βοήθεια! (ἐπὶ κλησὶς τοῦ κινδυνεύοντος) κοιν. ||
Γνωμ. Ὁποῖος λέει τὴν ἀλήθεια ἔχει τὸ Θεὸ βοήθεια πολ-
λαχ. β) Τὸ ὑλικὸν μέσον τῆς ἀρωγῆς πρὸς τὸν αἰ-
τοῦντα, ἐλεημοσύνη κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.
κ. ἄ.): Βοήθεια, Χριστιανοί! (ἐπὶ κλησὶς ἐπαίτου) κοιν. Ὁ
γυρεὺνὸν ψαλαφῆ βοήθειαν (ὁ ἐπαίτης ζητεῖ ἐλεημοσύνην)
Τραπ. Γὰ ὄνομαν Θεοῦ, δόστε με ἕναν βοήθειαν! (ἐπὶ κλη-
σὶς ἐπαίτου) αὐτόθι. γ) Στήριγμα κοιν.: Ἐχω τὸ παιδί
μου βοήθεια. Βοήθεια μας ὁ ἅγιος ἡ βοήθεια μας ἡ χάρι
του (εὐχὴ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐορτῆς ἀγίου λεγομένη συ-
νήθως μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν). 2) Συνεργασία
πολλῶν προσώπων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου χάριν ἄλλου
Θράκ. (Αἰν. κ. ἄ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργατεῖα 2.

Πβ. ἀναβάσταμα, βοήθημα, βοηθημός.

βοήθημα τό, σύνηθ. βοήθειμαν Πόντ. (Τραπ.)
βοήθημα Εὐβ. (Κονίστρ.) βόθημα Θράκ. βούθημα
Κάλυμν. βόηθ'μα βόρ. ἰδιώμ. βούθ'μα Ἰμβρ. ἀ-
βούθ'μα Σάμ. ἀβούθημα Νάξ. (Γαλανᾶδ.) βοήθισμα
Παξ. Πελοπν. (Ἀρχαδ.) ἀβούθισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βοήθημα.

1) Βοήθεια 1, ὁ ἰδ., σύνηθ.: Κάλλιο νὰ 'λειπε τὸ βο-
ήθημά του. 2) Βοήθεια 1 β, ὁ ἰδ., σύνηθ.: Τὸ Ὑπουργ-
γεῖο δίνει βοηθήματα 'ς τοὺς τραυματίες.

βοηθημός ὁ, ἀμάρτ. βοηθ'μός Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ρ. βοηθῶ.

Βοήθεια 1, ὁ ἰδ.

βοηθητής ὁ, .λεξ. Δημητρ. βοηθιστής Πελοπν.
(Οἶν.) βοθιστής Θράκ. (Μέτρ. Σαρεκκλ.) βοθιστής
Θράκ. (Αἰν.) ἀβοθιστής Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βοηθῶ, παρ' ὁ καὶ βοηθίζω.

1) Βοηθός, ὑπηρετὴς ἐνθ' ἄν. 2) Θηλ. βοηθίστρα,

μέρος ύψηλόν, ὅπου ἀναβιβάζουν τὰ φορτία διὰ τὰ ἀναλαμβάνονται εὐκολώτερα.

βοηθητικός ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. καὶ δημῶδ. Πόντ. (Χαλδ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθετον **βοηθητικός**.

1) Ὁ ἱκανὸς μόνον διὰ βοηθητικὰς ὑπηρεσίας, ὡς ὁρ. στρατιωτικὸς λόγ. σύνηθ. 2) Ἐλεήμων Πόντ. (Χαλδ.): *Βοηθητικέσσα γυναῖκα*.

βοηθός ἐπίθ. κοιν. *βοηθός* βόρ. ιδιῶμ. *βοηθός* Κρήτ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *βοηθός*.

1) Ὁ παρέχων βοήθειαν, ἀρωγὸς κοιν.: Φρ. Ὁ Θεὸς βοηθός (ἐκ τοῦ πληρεστέρου «ὁ Θεὸς εἶη βοηθός») κοιν. || Ἄσμ.

Καὶ τὴν εὐχή μου νὰ ἔχετε καὶ τὸ Θεὸ βοηθός σας Κρήτ. (Σφακ.) 2) Ὁ ἱκανὸς μόνον διὰ βοηθητικὰς ἐργασίας, ἐπὶ μαθητευομένου τεχνίτου κοιν.

βοηθῶ κοιν. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *βοηθῶ* κοιν. *βοηθάω* κοιν. *βοηθάω* σύνηθ. *βοηθάον* βόρ. ιδιῶμ. *βοηθῶ* Κρήτ. *βοηθάον* βόρ. ιδιῶμ. *βοηθῶ* Καπ. (Σινασσ.) Λευκ. *βοηθοῦ* Τσακων. *βοηθοῦ* Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) *βοηθάω* Κεφαλλ. *βοητάω* Κεφαλλ. *βοητάω* Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) *βοητῶ* Ἀστυπ. Θράκ. (Σαρακκλ.) Κάλυμν. Καπ. Κύπρ. Κῶς Λέρ. Μακεδ. (Χαλκιδ.) Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. *βοηθάω* Εὐβ. (Κύμ.) Πελοπ. (Κάμπος Λακων. Μάν.) *βοηθῶ* Ἀμοργ. Ἀστυπ. Θήρ. Θράκ. (Αἶν.) Ἰων. (Σμύρν.) Κάρπ. Κίμωλ. Κύπρ. Κῶς Λέρ. Λέσβ. Λήμν. Λυκ. (Λιβύσσ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νίσυρ. Ρόδ. Σύμ. Τήλ. *βοηθάω* Μακεδ. (Ἀρν.) *βοηθοῦ* Σκυρ. *βοηθοῦ* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ἀβοηθῶ* Πελοπ. (Μάν.) Τήν. *ἀβοηθῶ* Σκίαθ. *ἀβοηθῶ* Θεσσ. Μακεδ. (Βλάστ.) Μύκ. *ἀβοητῶ* Κεφαλλ. *ἀβοητῶ* Κέως *ἀβοηθῶ* Ἄνδρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Χίος (Πυργ.) Ἰουθῶ Κάρπ. γοθῶ Ρόδ. γοθῶ Μακεδ. (Βελβ.) Σύμ. Τήλ. *μπουχθῶ* Σίφν. *ἀμπουχθῶ* Σίφν. *μπουθῶ* Κύθν. *ἀμπουθῶ* Ἰος Κύθν. *ἀβουθῶ* Νάξ. (Γαλανᾶδ.) *φηθῶ* Ἀπουλ. *φ'θῶ* Ἰμβρ. *φ'θῶ* Λέσβ. *φ'τῶ* Λέσβ. *βησῶ* Ἀπουλ. *ἀφουθῶ* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀφουθῶ* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀφηθῶ* Ἀπουλ. *ἀφητῶ* Ἀπουλ. *ἀβησῶ* Ἀπουλ. *βοθίζω* Θράκ. (Σαμακόβ.) *ἀβουθίζω* Καλαβρ. (Καρδ.) Μέσ. *βοηθίζομαι* Σῦρ.

Τὸ ἀρχ. *βοηθῶ*. Οἱ τύπ. *βοηθῶ*, δι' ὃν πβ. καὶ τὸ ἀρχ. Ἰων. *βωθέω*, *βουθῶ* καὶ *βοηθίζομαι* καὶ μεσν. Πβ. Προδρομ. 3, 10 κῶδ. g (ἐκδ. Hesselting-Pernot) «κατάβαινε εἰς τὴν τράπεζαν καὶ βόθα τὸν κελλάριν» καὶ Μαχαιρ. 1, 514 (ἐκδ. RDawkins) «νὰ σᾶς βουθήσῃ ὁ Θεός» καὶ Μαχαιρ. 1, 200 «θωρῶντα οἱ κλέφτες τὰ δύο κάτεργα ἐβάλαν ἀπάνω πολλοὺς ἄλλους Σαρακηνοὺς διὰ νὰ βοηθιστοῦσιν». Διὰ τὸν τύπον Ἀπουλ. *βησῶ* πβ. *βησεῖα* ἐν λ. *βοήθεια*.

1) Παρέχω εἰς τινα ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀρωγὴν, ἐπικουρῶ κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Καρδ. Μπόβ.) Καπ. (Σινασσ. κ.ά.) Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Ὁ Θεὸς νὰ σὲ βοηθήσῃ. *Βοηθῶ τὸν ἀδερφό μου - τὸ σπῖτι μου - τοὺς φτωχοὺς* κττ. κοιν. Ἀδερφός τ' ἀδερφοῦ δὲ *βοηθῶ* σήμερο Κρήτ. Νὰ *βοηθῶ*! (εὐχὴ λεγομένη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐορτῆς ἀγίου) Ἰνέπ. Νὰ *μᾶς βουθάῃ* κ' ἡ σήμερ' νῆ (ἐνν. ἡμέρα, συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἀρν. || Γνωμ. *Μὲ τὴ μοῖρα τῶν παιδιῶ βοηθεῖται* κ' ὁ πατέρας Σίφν. || Παροιμ. Ἀι - Γεώργι, βόθηθαι με, κούνα κ' ἐσὺ

τὸ χέρι σου (συνών. τῇ ἀρχ. «σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει», ἢ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς πολλαχ.) κοιν. *Βόθηθαι με, φτωχέ, νὰ μὴ σοῦ μοιάσω* (εἰρων. πρὸς πλούσιον ἐπικαλούμενον τὴν βοήθειαν πτωχοῦ, ἢ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς πολλαχού) σύνηθ. *Εἴχαμε σκύλλο κ' ἐβόθαε* τὸ λύκο (ἐπὶ ἀπίστου φίλου, συγγενοῦς ἢ ὑπηρέτου) Κάμπος Λακων. || Ἄσμ.

Ἡ τύχη σὰ δὲ μοῦ *βοηθῶ*, ψυχὴ, γιάδα δὲ *βγαίνεις*; *βασανισμένο μου κορμὶ καὶ γιάδα δὲ βοθαίνεις*;

Κρήτ. — Ποίημ.

Ποῖος ἔς τὸ σνέτροφον ἀπλώνει | χέρι ὡσὰν νὰ βοηθηθῇ,
ποῖος τὴ σάρκα του δαγκώνει | ὅσο ποῦ νὰ νεκρωθῇ;
ΔΣολωμ. 23 2) Ἀνασηκῶνω τι, συνήθως ἐπὶ βάρους Κεφαλλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Κοτζάμον θεόσακκα καὶ τ' ἀβουχτάει μονάχος του Κεφαλλ. Τ' ἀβουθῶ* ἔς τὸν ὦμο του Ἀπύρανθ. 3) Ἐπιφορτίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἐσὺ τὴν εἶπες τὴ γουβέδα ἄφτῃ κ' ὕστερα τὴν ἐβούθησες ἐμένα. || Φρ. Τοῦ τὴν ἀβουθοῦσι (τὸν ὑπανδρεύουν μαζί της, συνών. φρ. τοῦ τὴν φορτώνουν).

βόθα ἢ, Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Εἶδος δακτυλιολίθου σχήματος τριγωνικοῦ φέροντος δώδεκα μικροὺς ποικιλοχρῶμους λίθους Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.): Ἄσμ.

Ἀφίνω σε χρυσὸν σταυρὸν καὶ βόθαν δακτυλίδιν (δηλ. δακτυλίδι με βόθαν) ἐνθ' ἄν. 2) Ἀργυροῦν ψέλιον φέρον ἐξηρημένα δι' ἀλύσεων ἀργυρᾶ δακτυλίδια Πόντ. (Κερασ.) 3) Δερματίνη δακτυλήθρα τοῦ λιχανοῦ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, τὴν ὁποῖαν φοροῦν αἱ γυναῖκες, ὅταν πλέκουν Πόντ. (Κρώμν.)

βόθρακας ὁ, Λέσβ. (Ἀγιάσ.) Ρόδ. Χίος (Βολισσ. Πιτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόθρος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ακας κατὰ τύπον μεγεθυντικόν.

1) Βόθρος 1, ὁ ἰδ., Ρόδ. 2) Λάκκος ἀβαθὴς εἰς τὸν ὁποῖον λιμνάζει ὕδωρ Χίος (Βολισσ. Πιτ.) 3) Ὑπόγειον ἀνήλιον καὶ ὑγρὸν Λέσβ. (Ἀγιάσ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ρόδ.

* **βοθρακῶνω**, *βαθρακῶνω* Εὐβ. (Κύμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόθρακας. Τὸ *βαθρακῶνω* κατ' ἀφομ. προληπτικὴν.

Ρίπτω εἰς βάραθρον.

βοθρί τό, Ἀμοργ. Κάλυμν. Κρήτ. (Σέλιν.) Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ρόδ. (Ἀρχάγγελ.) Σῦρ. Χίος κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. 299 Δημητρ. *βοθρί* Κρήτ. Νάξ. (Βόθρ.) *βοχθρί* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *βυθρί* Πάρ. *ὀρθρί* Νίσυρ. *γυνθρί* Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *βοθρίον*. Τὸ *βυθρί* πιθανῶς κατ' ἐπίδρασιν τοῦ *βυθός* ἢ *βύθος*.

1) Μικρὸς λάκκος, βόθρος Σάμ. Σῦρ. κ.ά. β) Ὁ λάκκος τῆς ἀσβεστοκαμίνου Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ.) Πάρ.

γ) Ὁ λάκκος τοῦ ὑποληνίου, ὅπου ρεεῖ τὸ γλεῦκος Χίος κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. ἐνθ' ἄν. δ) Μικρὸς λάκκος παρὰ τὸ στόμιον τοῦ φούρνου ἢ ἐντὸς αὐτοῦ, ὅπου συσσωρεύεται ἡ ἀνθρακία Ἀμοργ. Κάλυμν. Κρήτ. Κῶς κ.ά. — Λεξ. Δημητρ. ε) Ἡ λάρναξ τοῦ ἐλαιοτριβεῖου, εἰς τὴν ὁποῖαν ρεεῖ τὸ ἔλαιον ἀπὸ τὴν πιεστικὴν μηχανὴν Κρήτ. (Σέλιν.) Σάμ. Χίος. ς) Ἡ δεξαμενὴ τῆς ἀποστακτικῆς μηχανῆς Ρόδ. (Ἀρχάγγελ.) 2) Πᾶν κοῖλον μέρος, ὅπου συναθροίζεται ὕδωρ Νίσυρ.

Πβ. βόθρος.

